

Neizmerno bogastvo katoliške cerkve

Cerkev je že dolgo povezana z denarjem. V Benetkah so pred mnogimi leti ob odprtju banke imeli sveto mašo. Cerkev je sprva ovirala razvoj bančništva, saj je menila, da je služenje denarja z obrestmi v nasprotju z božjo voljo, torej greh, zaradi česar je cerkev obresti prepovedala. Tomaž Akvinski je glede obresti dejal, da je služiti denar brez dela, samo na račun časa, v nasprotju z božjo voljo. Nekaj časa so celo izobčili tiste laike, ki so posojali denar za obresti. Čeprav je cerkev obresti prepovedala, pa cerkev ne bi bila cerkev, če ne bi obšla svoje lastne prepovedi. To je naredila tako, da je pojem obresti zamenjala z drugimi strokovnimi izrazi, za katere pa se je točno vedelo, kaj pomenijo.¹⁰ Vonj po denarju je močnejši kot božje zapovedi. Mnogi srednjeveški papeži so živeli na veliki nogi in ko niso imeli dovolj cerkvenih sredstev za razkošno življenje, so si izposojali denar v bankah. Seveda so bankirji to spretno izkoristili in preko mnogih papežev uveljavljali svoje interese.

Papeške finance so bile stoletja predmet škandalov in kritik. Vatikan še vedno obvladuje mnoge medije, banke in korporacije, celo nekatere države, mnogi njeni kardinali, nadškofi, škofi ... pa zlorabljajo Kristusa, živijo v razkošju in zavajajo ljudi.

Cerkev sedaj poseduje celo vrsto vplivnih bank v Italiji in drugje, samo v Nemčiji jih ima vsaj pet. Sveti sedež kot cerkveni vrh ima v vatikanskem mestu celo svojo banko, ki se imenuje Zavod za verske dejavnosti (IOR). Ta banka je bila vpletena v nekaj velikih škandalov, o katerih bo govora kasneje. Cerkev je ob koncu 60-tih let prejšnjega stoletja obvladovala od 2 do 5 odstotkov (italijanskega) delniškega trga.¹¹

Rafael Rodriguez Guillen, nekdanji katoliški monsinjor in vatikanski zgodovinar ter avtor knjige *Finance Vatikana*: »Če pogledate na bančni račun, posestva, razkošna potovanja in razkošni življenjski stil teh nesramno bogatih politikov s trgovsko žilico in dvoličnostjo, ki trdijo, da predstavljajo Kristusovo cerkev na zemlji, toda v resnici delujejo proti Kristusu, kajti svojo čredo so zapeljali s sholastično filozofijo, boste ugotovili, da so nam oprali možgane, da so nam svoje laži predstavili kot resnico in nas

¹⁰ Radar, julij 2011.

¹¹ Vatikan, d.d., str. 27.

prepričali, da je črno v bistvu belo,« je eden izmed odlomkov knjige, ki na Vatikan meče povsem novo, črno luč. In še: »Ko smo poskušali izvedeti resnico o financah Vatikana, so nam z vso predrznostjo in posmehom odgovorili, da ima na to vprašanje ustrezen odgovor samo božji sveti duh in da je papež edini pristni bankir Boga,« opisuje Rodriguez in doda, da v zgodovinskih arhivih glede vatikanskih financ, ki jih je zgodovinar pridobil od prestižne angleške revije *The Economist*, piše, da je Vatikan leta 1965 investiral za 3,9 milijarde dolarjev delnic v podjetja, kot so *Casino de Montecarlo*, *Berretta de armaments* in *Rothschild Bank*.¹²

Kardinal Vagnozzi, ki je leta 1979 umrl v skrivnostnih okoliščinah, je glede vatikanskih financ dejal: »Samo s skupnimi močmi vseh treh varnostnih služb KGB, C.I.A. in Interpola bi morda lahko dobili vsaj približen podatek o celotnem bogastvu Vatikana in kje vse se nahaja.«¹³

In še enkrat Rafael Rodriguez Guillen, tokrat v knjigi *Vatikan-ska mafija*: »V arhivih varnostnih služb, ki raziskujejo kriminal, to so Interpol, F.B.I. in CIA lahko preberemo, kako so vatikanski apostolski nunciji, kardinali in odposlanci bili ujeti v nezakonite posle z newyorško mafijo. Vatikan je najbolj satanski imperij mafije in izvor vsega zla in vojn po celem svetu.«¹⁴

»Ne morem dovolj poudariti, da je vatikanski posel po celem svetu glavni razlog za materialno in duhovno krizo, v katero je padlo človeštvo,« je prepričan Guillen, ki še navaja: »Popolnoma sem prepričan, da če Vatikan in katoliška cerkev ter njihove zveze z diktatorskimi, katoliškimi vladami ne bi obstajale, bi človeštvo danes živelo v veliko večjem duhovnem in ekonomskem napredku.«¹⁵

»Svete« milijarde

Papež Benedikt XV. (1914–1922) je ustvaril podlago za cerkveno zbiranja kapitala v smislu modernega industrijskega in finančnega sveta. Njegovo stališče je bilo, da cerkvene investicije ne smejo biti omejene z verskimi ali političnimi razlogi, temveč je

¹² Oba citata sta iz <http://www.zurnal24.si/svet/najvecja-mafija-na-svetu-175118/clanek> (12.5.2013).

¹³ <http://www.bogastvo-cerkve.org> (12.5.2013).

¹⁴ Cerkevna prevara z etiketo, str. 14.

¹⁵ Oba citata sta iz knjige: *Cerkvena prevara z etiketo*, str. 166.

merilo zdrav, konkreten in dober »biznis«, ki temelji na dobičku. Ta papež je investiral velik del takratnega vatikanskega kapitala, da je dokazal resnost svojih besed.

Leta 1929 je Vatikan sklenil z Mussolinijem lateransko pogodbo, ki mu je prinesla kapital v vrednosti 1.750 milijard lir (takratnih 100 milijonov dolarjev). Velik del teh sredstev je papež Pij XI. takoj po borznem zlomu 1929 investiral v ZDA, kar je cerkvi prineslo velike dobičke, ko se je ameriško gospodarstvo opomoglo. Del fašističnega kapitala je Vatikan investiral tudi v Veliki Britaniji, saj so mnoge najelitnejše londonske četrti z bankami in draguljarnami po pisanju britanskega Guardian v lasti Svetega sedeža. Ta je s skrivnimi offshore podjetji dolgo gradil nepremičninski imperij v tej državi. Vrednost tega premoženja, kamor sodijo še nepremičnine v Parizu in Švici (v tej državi ima Vatikan najmanj devet nepremičninskih družb), tudi tja naj bi se stekal cerkveni fašistični kapital, naj bi bila okoli 700 milijonov evrov. Vse niti v zvezi z omenjenimi nepremičninami so vodile do švicarskega podjetja Profima SA, krovnega podjetja v lasti Vatikana, ki je bilo že v času 2. svetovne vojne obtoženo sodelovanja pri dejavnostih, ki so v nasprotju z zavezniškimi interesi. Že takrat naj bi namreč Vatikan pral denar. Pozor: prej omenjeno nepremično premoženje se nanaša samo na nepremičnine Vatikana, torej Svetega sedeža, v Veliki Britaniji, v tej državi pa obstaja še lokalna katoliška cerkev, ki tudi ima zelo veliko premoženje. Celotno premoženje katoliške cerkve, torej Vatikana in lokalne cerkve, znaša v Veliki Britaniji več kot 20 milijard evrov.

Leta 1958 je bil Sveti sedež ena izmed največjih finančnih institucij sveta. Cerkevni zaupnik, po mnenju nekaterih pa neformalni finančni minister Vatikana, baron Nogara je takrat sedel v vsaj 74 nadzornih organih velikih podjetij. Istega leta naj bi znašal delniški kapital Svetega sedeža 12 milijard dolarjev – za primerjavo: celoten nominalni delniški kapital zahodnonemških družb pa je bil okoli 26 milijard dolarjev. Sveti sedež je takrat imel tudi delnice v skoraj vseh nepremičninskih podjetjih Italije.¹⁶ Sedaj ni verjetno nič drugače.

Leta 2006 je Vatikan v Londonu kupil 18 milijonov vredno posestvo, leta 2008 pa v Rimu za 22 milijonov evrov palačo, v kateri se nahaja tudi savna za geje Europa Multiclub.

¹⁶ http://www.theologe.de/gott_mammon.htm#Der-Spiegel (21.11.2013).

Mnogo kapitala je cerkev investirala tudi v Italiji, kar ji je tudi prineslo velike dobičke, cerkev naj bi v nekem trenutku po drugi svetovni vojni posedovala kar 10 do 15 odstotkov vseh vrednostnih papirjev in drugih deležev, ki so se pojavljali na italijanski borzi. Če bi cerkev vse te papirje želela naenkrat prodati, bi to zamajalo italijansko borzo. V Italiji je cerkev med letoma 1929 in 1939 investirala v elektrarne, telefonske družbe, banke, cementarne, tekstilne družbe ...

Katoliška cerkev je največja zasebna finančna moč sveta. Ima večje premoženje kot katerakoli druga organizacija izven državne sfere. Katoliška cerkev je največji zasebni subjekt na svetu, ki poseduje premoženje v vrednosti kakšnih 5.000 milijard evrov ali še več, tukaj ni všteto premoženje njenih laikov, pri čemer ne pokaže niti najmanjšega interesa, da bi s tem bogastvom odpravila svetovno revščino in lakoto. Cerkev skriva svoje bogastvo za stotisoče raznih družb, skladov in drugih finančnih organizacij, škofij, župnij, redov in drugih cerkveno pravnih oseb, s čimer namenoma zakriva sledi za svojimi sredstvi. »Krščansko poslovanje z denarjem pomeni, da se zavzemamo za pravično razdelitev dobrin,« je izjavil švicarski škof Büchel.¹⁷ Kako je to videti v praksi: drobtinice dobrin ljudstvu, ostalo bogatim in cerkvi.

Vatikan poslovno sodeluje z mnogimi bankami po svetu, npr. z banko Rothschild Hambros Bank, Credit Suisse, Morgan Bank, the Chase-Manhattan Bank, the First National Bank of New York, the Bankers Trust Company ... Ima milijarde delnic in drugih vrednostnih papirjev v največjih svetovnih korporacijah, kot so Gulf Oil, Shell, General Motors, Bethlehem Steel, General Electric, International Business Machines, TWA ...¹⁸ Jezuiti so imeli leta 1958 v posesti 51 % ene največjih svetovnih bank in sicer banke Bank of America.¹⁹ Domneva se, da je vrednost bančnega portfelja katoliške cerkve nekje med 800 milijardami in 1.200 milijardami dolarjev.²⁰ Še bolj pomembno kot je velikost cerkvenega bančnega portfelja pa je dejstvo, da katoliška cerkev na zelo prefinjen način,

¹⁷ Družina, 12.8.2012.

¹⁸ <http://www.dailypaul.com/107469/is-the-catholic-church-the-dominant-financial-force-in-the-world> (12.5.2013).

¹⁹ Der Spiegel, 33/1958.

²⁰ http://one-faith-of-god.org/final_testament/end_of_darkness/truth/truth_0050.htm (7.10.2012).

Cerkveno bogastvo v nekaterih državah

Katoliška cerkev je prisotna praktično v vseh državah na svetu, zaradi česar je njeno premoženje po vsej zemeljski obli. V nadaljevanju sledi prikaz cerkvenega bogastva v nekaterih državah. Seveda pa ta prikaz ni popoln, saj je potrebno imeti v vidu izjavo kardinala Vagnozzija: »Samo s skupnimi močmi vseh treh varnostnih služb KGB, CIA in Interpola bi morda lahko dobili vsaj približen podatek o celotnem bogastvu Vatikana in kje vse se nahaja.«

Hrvaška

Po osamosvojitvi v devetdesetih letih prejšnjega stoletja se je položaj katoliške cerkve močno izboljšal. Čeprav je bila Hrvaška v tem času v krizi, so proti koncu tega desetletja gradili množico novih cerkva in verskih središč. Hrvaška država je z Vatikanom sklenila celo štiri konkordate, zadnjega o materialnem položaju cerkve. Denacionalizacija zanjo ni bila tako ugodna kot za cerkev v Sloveniji, saj je bil okvir vračanja nepremičnin ožji kot v Sloveniji. Ne glede na to pa je cerkev na Hrvaškem, kot marsikje drugje, zelo bogata. Ima večje število nepremičnin, vsako leto dobiva javna sredstva, tako naj bi v letu 2011 dobila od hrvaške države okoli 37 milijonov evrov, kamor niso všteti projekti, ki jih sofinancirajo država ali lokalne skupnosti. Junija 2011 je bil na obisku papež, večino denarja v zvezi s tem obiskom je prispevala država. Obisk naj bi stal približno 7 milijonov evrov.

Kot marsikje drugje, cerkev podpira oblastnike, tudi tiste, ki so bili obsojeni korupcije, kot je to bivši predsednik vlade Sanader. Podpira pa tudi vojne zločince, ultradesničarske in proustaške skupine ... Leta 2012 so v neki zagrebški katoliški cerkvi s sveto mašo počastili 49. obletnico smrti ustaškega poveljnika Pavelića. Seveda pa to ni bila prva katoliška maša, te potekajo že namreč dvajset let, v čast vojnemu zločincu, za katerega je hrvaški duhovnik Lasić dejal, da je »v raju in skupaj z nedolžnimi otroki gleda bogu v obraz.«⁴⁸ Zločinec pa v raju – seveda je to lahko samo v katoliškem raju, ki pa se lahko imenuje samo pekel. Hrvaški predsednik Josipović je v zvezi z mašo vojnemu zločincu dejal, da gre za zasebno manifestacijo verske narave. Komu služi ta pred-

⁴⁸ Indirekt, 30.12.2008.

sednik? Čeprav glavni urednik cerkvenega tednika Glas Koncila Ivan Miklenič za Josipovića pravi, da je bila njegova izvolitev za hrvaškega predsednika nelegitimna, ker ni katolik,⁴⁹ pa si hrvaški predsednik ne upa reči »bobu bob«. Očitno so tudi nekateri pomembni nekatoliki odvisni od cerkve. Tudi to kaže na izjemno cerkveno moč na Hrvaškem. Ta je razvidna še iz tega, da je že omenjeni tednik, ki ga sicer izdaja zagrebška nadškofija, v začetku leta 2011 objavil spisek novinarjev in opozicijskih politikov, izjave katerih šteje za najhujše kršitve temeljnih verskih pravic v letu 2010. Tednik tudi, tako novinar Mladen Mali, »tako rekoč obžaluje, ker ne obstajajo več grmade, na katerih bi lahko zažgali tiste, ki mislijo drugače.«⁵⁰

Katoliški duhovniki so vpleteni v pedofilske zgodbe, razpečevanje otroške pornografije na spletu in druge zločine. Vzorec delovanja cerkve je na Hrvaškem podoben kot drugje: povezava z oblastjo, življenje na račun drugih, veliko bogastvo, ki priteka v veliki meri tudi iz državnih jasl, podpora zločincem ... O katoliški cerkvi je nekdanja glavna urednica hrvaškega tednika Feral Tribune Heni Erceg dejala: »... za katero se je spet izkazalo, da je resnični gospodar v Hrvaški, in katere mnenje je pravzaprav treba upoštevati pri vsem, od gospodarskih načrtov do izbire političnih strank.« In še: »Cerkev s tem zgolj vnovič razkriva svoj značaj, ki ga poznamo še iz devetdesetih let, ko se je vzpostavila kot močna vzporedna oblast v uradno sekularni državi in nato kot odkrita zagovornica vojnih zločincev in nasprotnica civilizacijskih vrednot.«⁵¹

Poleg tega so nekateri duhovniki delovali in še delujejo v tajnih službah. Po besedah dona Ivana Grubišića, duhovnika in hrvaškega poslanca, ki pozna najmanj dva klerika, ki delujeta v tajnih službah, je nezdržljivo, da duhovniki opravljajo tajne naloge in pastoralno službo.⁵² Zakaj bi bilo to nezdržljivo? Ali ne gre za dve sorodni dejavnosti? Ali ne izvirata tako tajna služba kot pastoralna dejavnost iz istega vira? Ali je ta Božji? Ali je tudi Jezus imel svoje tajne službe in preko njih vohljajal za ljudmi?

Hrvaška katoliška cerkev je, kot tudi druge delne katoliške cerkve, zelo sovražno razpoložena do istospolno usmerjenih ljudi.

⁴⁹ Večer, 12.1.2011.

⁵⁰ Večer, 12.1.2011.

⁵¹ Mladina, 18.11.2011 (oba citata).

⁵² Večer, 20.2.2012.

Konec leta 2011 so v hrvaških cerkvah začeli prodajati knjižico z naslovom Gejevske parade – manifestacije sprijene spolnosti, ki jo je napisal duhovnik don Ursić. Omenjeni don je za časa junijske Parade ponosa 2011 v Splitu javno dejal, »da je mesto gejevske skupnosti v dolini gobavcev.«⁵³ Še sreča, da don ni pozval katoliške križarske vojske, naj pobije pripadnike gejevske skupnosti, kajti v bibliji piše: »Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju.« (3 Mz 20,13) Ali ni don s tem kršil katoliškega nauka in »božje besede«, saj je biblija v celoti božja beseda, seveda po cerkvenem nauku? Ker je bil »usmiljen« tam, kjer bi moral biti neusmiljen!

Katoliška cerkev je ob prvostopenjski rzsodbi haaškega sodišča,⁵⁴ ki je obsodilo hrvaška generala Gotovino in Markača zaradi zločinov nad Srbi med državljansko vojno v devetdesetih letih prejšnjega stoletja, dejala, da to ni rzsodba samo zoper generala, temveč tudi zoper Hrvaško in hrvaški narod, gre pa tudi za žalitev hrvaškega naroda, so še rekli škofje. Cerkvna podpora zločinom je pač stalnica. Ubijanje, morjenje je del cerkve že od vsega začetka in to velja še danes. Kaj ima Jezus, Kristus skupnega s hrvaško katoliško cerkvijo, ni znano.

V maju 2011 je Hrvaška ratificirala pogodbo s Svetim sedežem o priznanju katoliškega šolstva na Hrvaškem. Hrvaška bo prevzela stroške plač učiteljev in sredstev za poučevanje na 14 šolah (12 gimnazij in 2 osnovni šoli) in vzdrževanje 48 katoliških otroških vrtcev. Hrvaška oblast je, da bi si kupila naklonjenost katoliškega klera, naložila revnemu hrvaškemu ljudstvu nova bremena. »Bogata, močna in razuzdana cerkev ne izbira načinov, da bi obrzdala medije, ki razkrivajo njeno ogromno bogastvo v obubožani državi ali kritizirajo njena ksenofobična stališča do Evropske unije ali njena prizadevanja, da bi vse vojne zločince razglasila za svetnike,« piše že omenjena hrvaška novinarka Heni Erceg.⁵⁵

Iščemo investitorja, ki nam bo dal najboljšo letno rento, je smiselno izjavil glavni blagajnik zagrebške nadškofije. Ta ima namreč na zagrebškem Trnju zemljišče, kjer želi zgraditi poslovno-stanovanjski center in ga uporabiti za pridobivanje dobička. Seveda

⁵³ Mladina, 23.11.2011.

⁵⁴ Na drugi stopnji istega sodišča sta bila oproščena.

⁵⁵ Mladina, 20.5.2011.

Cerkev, denar, zločini ...

Katoliška cerkev ne izbira sredstev za dosego svojega cilja. Povezuje se z vsemi tistimi, od katerih pričakuje korist. Ali je to kapital, oblast, tuja duhovščina, mafija, vojska, policija, podzemlje ... ji je vseeno, važen je samo profit in oblast. Samo z enim se ne povezuje: to je z Bogom. Zanj so namreč Božje zapovedi in Govor na gori kot povezava z Bogom samo besede, ne pa tudi dejanja. Rečeno pa je bilo: po dejanjih jih boste spoznali. Cerkevna zgodovina in sedaj veljavni katoliški nauk sta jasen dokaz cerkvenega podzemlja.

Katoliška cerkev se s podzemljem povezuje na različne načine, eden izmed njih je preko bank, katerih razvoj je na začetku ovirala, ker takrat to ni bila »božja« volja. Sedaj je ne ovirajo več, nasprotno, uporablja jih za dosego svojih ciljev. Tukaj je osrednjo vlogo odigrala (igra) vatikanska banka (IOR) ali Zavod za verske dejavnosti, nekateri prevajajo tudi z Inštitut za verska (nabožna) dela. IOR ni mogoče sodno preganjati in je iznad jurisdikcije držav, tudi Italije. Zato so v njej našli zatočišče mnogi, katerih denar je bil nezakonitega izvora ali pa so ga hoteli uporabiti v nezakonite namene. Ščitila jih je diplomatska imuniteta svetega sedeža. Zato so bili varni pred civilnimi organi pregona. Škof Marcinkus je izjavil, da cerkve ni mogoče voditi z Zdravo Marijo. Očitno jo lahko vodiš z mafijskimi posli.

Vatikan je po podpisu monetarnega sporazuma z EU začel izvajati predpise proti pranju denarja, denarnim goljufijam in poneverjanju plačilnih sredstev, ki veljajo v EU. Bančni nadzor naj bi sedaj izvajal tudi v Vatikanu. Anonimnih računov ne sme biti več, gotovina preko 10.000 evrov mora biti prijavljena, preveriti je potrebno nove poslovne partnerje in pojasniti izvor njihovega premoženja ... naj bi veljalo tudi v Vatikanu in njegovem Inštitutu za nabožna dela. Ali bo to res zaživel? Cerkev je zvita, zato se lahko pričakuje, da bo ta sporazum tako ali drugače izigrala, kajti papež ne priznava nobene posvetne države oziroma oblasti nad sabo. Ali ni podpis monetarnega sporazuma samo trik, s pomočjo katerega se je Vatikan otresel mednarodnega pritiska zaradi pranja denarja ... »Predvsem pa utišati vedno bolj razširjene govornice, da je sredi vatikanskih vrtov nekakšen kamnit stolp, v katerem naj bi bila največja svetovna pralnica denarja,« je zapisal novinar Tone

Hočevar.¹⁵³ In še enkrat Tone Hočevar: »Zlate verige okrog vratu, dragi mercedesi in ošabna drža prelatov so najstarejši delujoči ustanovi na svetu naredili skoraj toliko hudega kot korupcija, pranje denarja in pedofilija ...«¹⁵⁴

Katoliški tednik Družina je poročal, da je italijansko državno tožilstvo začelo, po prijemu predstojnika kamilijanskega reda p. Salvatoreja, preiskovati ta katoliški cerkveni red zaradi naka-zovanja sumljivo visokih finančnih sredstev na račune tujih bank.¹⁵⁵ Zadnji čas je, da se preveri vse redove in druge cerkvene organiza-cije, tudi v Sloveniji.

Inštitut za verska dela (IOR)

V vatikanski banki, ki je sredi Rima v bližini apostolske palače in ima podoben status kot banka offshore, ima račune, teh naj bi bilo 44.000, v glavnem premožna klientela. Dobiček te banke, v kateri je za okoli 5 milijard evrov depozitov (to so javnosti znani podatki, kolikšna je resnična vrednost depozitov, pa ni znano), je namenjen neposredno papežu. Banka ima tudi dobro tona in pol zlatih palic. Na spletni strani Svetega sedeža IOR ni omenjena.

Vatikanska banka nima zunaj nobenega napisa, znotraj pa je samo eno okence, en bankomat in velika sobana z računalniki. Pred njo stoji švicarska garda. V njej je najmanj 5 milijard evrov depozitov, banka pa nudi svojim komitentom, med katerimi so tudi takšni, ki so imeli težave z zakoni, zelo visoke donose. Večji del pologov in dvigov se opravi v gotovini ali zlatu, s čimer se zabrišejo sledi. V IOR je bil vložen tudi mafijski denar družine Corleone, ta je tej družini jamčila tajnost in vložen denar. To ni bil edini mafijski denar v tej banki. »Ko je prišel papež Janez Pavel II. na Sicilijo in izobčil mafijce, so bili mafijski šefi užaljeni, predvsem zato, ker so nosili svoj denar v Vatikan,« je dejal mafijski skesanec Mannoia.¹⁵⁶ Guverner italijanske centralne banke Fazio je na sestankih vodstva banke mnogokrat navajal papeške enciklike, imel je tudi močno vatikansko podporo.¹⁵⁷ Cerkevna ideologija v samem jedru bančništva!

¹⁵³ Delo, 17.8.2013.

¹⁵⁴ Delo, 7.9.2013.

¹⁵⁵ Družina, 24.11.2013.

¹⁵⁶ Vatikan, d.d., str. 220.

¹⁵⁷ Nabirka, str. 101.

Vatikan je znani davčni raj na Kajmanskem otočju izvzel iz škofije Kingston na Jamajki in tam ustanovil novo škofijo ter jo podredil neposredno svetemu sedežu, njeno vodenje pa zaupal nekemu kardinalu, sicer članu kolegija IOR.¹⁵⁸ Že ve, zakaj! »Božje« skrivnosti morajo ostati »božje« skrivnosti. Mogoče zato, da se ne bi razkrili črni posli vatikanske hierarhije?

Novi papež Frančišek je imenoval svet modrecev, ki naj bi mu pomagal pri reformi kurije. Nekateri pravijo, da namerava ukiniti vatikansko banko, saj naj bi podobi cerkve škodovala tako kot pedofilija. T. i. sveti oče potrebuje svet modrecev? Čudno, ali ni on nezmotljiv? Če je nezmotljiv, ali ni tudi vseveden? Če je vseveden, zakaj potrebuje svetovalce in modrece?

»Sporno je, ali Vatikan sploh potrebuje takšno banko. Vsekakor sem ogorčen, da neka ustanova desetletja tako škoduje ugledu Cerkve v javnosti in med ljudmi,« je v oktobru 2013 izjavil nemški kardinal Reinhard Marx.¹⁵⁹ Kje pa je bil prejšnja leta?

V letu 2013 je IOR prvič v svoji zgodovini objavil bilančno poročilo. Po pisanju medijev je bil dobiček v letu 2012 dobrih 86 milijonov evrov, od tega je šlo kar 50 milijonov evrov dividend za papeža oziroma za karitativne dejavnosti. Kaj bo papež s tem denarjem? Ga bo uporabil za rušenje kakšnega cerkvi nenaklonjenega režima? Ga bo uporabil za odpravo revščine po svetu?

Zelo zanimivo je, da imajo v Vatikanski banki račune mnoga veleposlaništva pri Svetem sedežu. Ali tudi slovensko? Te račune naj bi zaprli, ker naj bi bilo nekaj sumljivih denarnih transakcij, npr. Irana, Iraka, Indonezije. Denar cerkvi ne smrdi. Tudi islamski ne! Pa kakšen drug tudi ne!

Pranje denarja v Inštitutu za nabožna dela?

Kot je bilo že večkrat navedeno, je katoliška cerkev izjemno bogata. Kako je cerkev pridobila to neverjetno bogastvo? Večinoma na nepošten in nezakonit način. Tudi sedaj se na cerkvenem finančnem področju marsikaj dogaja. Italijanska država je namreč sumila vatikansko banko pranja denarja, zaradi česar ji je pred časom zasegla kar 23 milijonov evrov, v preiskavi pa je bilo še poreklo denarja za okoli 180 milijonov evrov. V preiskavi se je znašel tudi predsednik banke Tedeschi, sicer član konserva-

¹⁵⁸ Nabirka, str. 101.

¹⁵⁹ Družina, 6.10.2013.

Bogastvo katoliške cerkve v Sloveniji

Katoliška cerkev je izjemno bogata ne samo po svetu, temveč tudi v Sloveniji. Na svetu, kot že navedeno, cenijo nekateri njeno premoženje na več 1.000 milijard, v Sloveniji na kakšno milijardo evrov. To premoženje upravlja samo en človek, to je rimski papež, ena oseba upravlja bogastvo, o katerem lahko večina držav samo sanja. Papež uporablja to bogastvo za politične namene namesto, da bi ga razdelil med reveže. Čeprav papež stalno pridiga o ljubezni do bližnjega, miru in solidarnosti ter dobro ve, da vsak dan zaradi lakote umre več 10.000 otrok, milijoni in milijoni pa stradajo, pa kljub temu ni videti njegovih dejanj za odpravo revščine oziroma prepada med bogatimi in revnimi. Očitno se njegova ljubezen do bližnjega nanaša samo na bogate. Papež s tem podpira prepad med bogatimi in revnimi ter s tem revščino.

Čeprav je cerkev zelo bogata, po ustavi pa tudi ločena od države, dobi letno od le-te še kakšnih 20 milijonov evrov ali več za svoje verske dejavnosti. Vzgoja in izobraževanje, kurati, karitas, arhivi ... so obilno financirani s strani davkoplačevalcev. Leto za letom se pretakajo velike vsote denarja iz javne v privatno cerkveno sfero. Kaj ima Slovenija od tega? Stalne napade na državo in dodatne zahteve!

Znani slovenski preučevalec religij dr. Marko Kerševan o bogatstvu katoliške cerkve: »To ravnanje mariborske škofije je treba razumeti v okviru širše odločitve katoliške cerkve in njenega vodstva, da se obnovi kot bogata cerkev. Ne samo v smislu finančnega bogastva, ampak bogata tudi vseh mogočih ustanov, šol, društev, medijev ... Če želiš imeti toliko različnih ustanov, kot si jih imel nekoč, ko je obstajal pravi katoliški tabor, potrebuješ veliko sredstev. Bistveno več, kot če želiš samo širiti evangelij. Očitno je bila po osamosvojitvi sprejeta takšna odločitev. Tudi zato so vztrajali, da se vrne vse nacionalizirano premoženje, četudi so se, in to se mnogokrat pozablja, v socialističnem obdobju znotraj cerkve pojavljali razmisleki o tem, da je bilo prav, da so jih komunisti odrešili bogastva, ki jim je bilo samo v breme in skušnjava, ki jih je odvracalo od širjenja evangelija. So pa razlike med posameznimi nadškofijami. Ljubljanska nadškofija je obogatela, mariborska, da o koprski ne govorimo, pa je z denacionalizacijo dobila razmeroma malo. Zato so se v Mariboru bolj vneto

vrgli v pridobivanje sredstev na sodoben kapitalistični način. Spustili so se na ta teren in hudo zdrsnili.«²⁵⁴ Zanimiva analiza dogajanja v Sloveniji. In še: »Od devetdesetih let je temeljna strateška usmeritev RKC, da cerkev potrebuje sredstva za svoje višje duhovno poslanstvo. Postala je največji denacionalizacijski upravičenec, tudi z lastnino fevdalnega izvora, izjemno aktivno je sodelovala v pidovski privatizaciji z vsemi stranpotmi, postala je lastnik več pomembnih podjetij, stopnjevala je krog zakonodajnih pravic in širila državne finančne vire (zakon o verski svobodi) (...) RKC želi participacijo v celotni strukturi države, zahteva družbo po meri katolikov,« je zapisal dr. Bogomir Kovač.²⁵⁵

Cerkvene nepremičnine

Po podatkih Geodetske uprave Republike Slovenije je katoliška cerkev lastnik ali solastnik neverjetnih 31.313 nepremičnin (v izključni lasti okoli 27.000), njihovih sestavin pa je 38.384.²⁵⁶ Gre za nepremičnine, ki jih imajo nadškofije, škofije, župnije, redovi ... Med nepremičnine spadajo stavbe oziroma njihovi deli in zemljiške parcele (stavbne, kmetijske, gozdne ...), katerih površina je več kot 40.000 ha.

Slovenska škofovska konferenca je dobila naslednje vprašanje: »Koliko nepremičnin ima v lasti Katoliška Cerkev na Slovenskem (skupaj z vsemi pravnimi osebami – škofijami, župnijami, samostani, društvi, strankami ...)?« In odgovor? »Na Slovenski škofovski konferenci (SŠK) s tem podatkom ne razpolagamo.«²⁵⁷ Ne razpolagajo ali nočejo povedati? Ali ni zemljiška knjiga javni register? Enako velja za kataster! Kdo verjame klerikom, da ne vedo, koliko je cerkvenih nepremičnin v Sloveniji? Laži o dolgovih, laži o pedofiliji, laži o ..., pranje denarja, korupcija ... in kleriki mislijo, da jim bomo verjeli, da ne vedo, koliko imajo nepremičnin? »Tako kleriški kakor laiški upravitelji kakršnegakoli cerkvenega premoženja (...), morajo po uradni dolžnosti vsako leto predložiti krajevnemu ordinariju obračun (...),« piše v Zakoniku cerkvenega prava.²⁵⁸ Kdo še verjame klerikom?

²⁵⁴ Mladina, 27.1.2012.

²⁵⁵ Mladina, 9.8.2013.

²⁵⁶ Razmisli, 12-13/2012.

²⁵⁷ <http://katoliska-cerkev.si/obdavcitev-nepremicnin-katoliske-cerkve-v-sloveniji-odgovor-na-novinarska-vprasanja> (10.9.2013).

²⁵⁸ Zakonik cerkvenega prava, kanon 1287.

Vrednost cerkvenih nepremičnin

Po podatkih Geodetske uprave Republike Slovenije je skupna posplošena tržna vrednost cerkvenih nepremičnin na dan 22.5.2012 okoli 800 milijonov evrov, cerkev pa je lastnik ali solastnik, kot že navedeno, neverjetnih 31.313 nepremičnin. Vrednost cerkvenega premoženja je izjemno velika, kar postavlja na laž katoliško cerkev, ki ves čas poudarja, da je revna. Revna vsekakor je, vendar ne v premoženjskem smislu, temveč s pozitivnimi dejanji. Kako si lahko reven, če imaš samo v nepremičninah 800 milijonov evrov, če ne še več, kajti po vsej verjetnosti v seštevku niso vse cerkvene nepremičnine. Če bi upoštevali vrednost vseh nepremičnin, ki spadajo v cerkveno sfero, bi bila vrednost teh nepremičnin po vsej verjetnosti blizu milijarde evrov. Katera privatna organizacija v Sloveniji je še tako bogata? Cerkev – revna kot cerkvena miš!? Kdaj je to bilo? Mit o revni cerkvi je sedaj dokončno razbit in to s pomočjo Geodetske uprave Slovenije in tudi Supervizorja.

Katoliška cerkev ima samo v ožjem središču Ljubljane v lasti za več kot 20 milijonov nepremičnin. Revna cerkev?

Kot je že bilo navedeno, je vrednost cerkvenih nepremičnin okoli 800 milijonov evrov. Takšen je izračun uradnega državnega organa, ki pa cerkvenih objektov ni mogel ocenjevati po povsem tržnih merilih, zaradi česar je bila pri ocenjevanju vrednosti v glavnem upoštevalna samo vrednost zemljišča in stroški vzdrževanja. Očitno je, da je vrednost cerkvenih nepremičnin še veliko večja, če bi se upoštevala tržna merila. Ne 800 milijonov, mogoče celo preko milijarde.

Denacionalizacija – vračilo fevdalnega premoženja

Katoliška cerkev je v postopku denacionalizacije dobila vrnjenih nepremičnih za okoli 200 milijonov evrov, nekaj pa še bo. Vsega vrnjenega premoženja bo verjetno okoli 250 milijonov evrov. Če je vrednost odvzetih nepremičnih okoli 250 milijonov, vrednost vseh njenih nepremičnin pa okoli 800 milijonov evrov, je jasno, da je komunistična Jugoslavija odvzela cerkvi malo nepremičnin. Ali pa je cerkev kljub svoji zatrjevani revščini v času komunizma na veliko pridobivala nepremičnine. Mogoče tako, da je duhovnik stal ob umirajočem, ko je ta delal oporoko? Jih je kupovala? Če da, ali ni bila revna? Denar iz tujine? Ali je kakšen drug razlog za to neskladje?

Mariborska nadškofija kot holding

Katoliška cerkev uporablja različne načine, da pride do denarja. Eden izmed njih je delovanje na finančno-gospodarskem področju. V svetu so cerkvene organizacije lastnice oziroma solastnice mnogih podjetij, finančnih organizacij ... Po osamosvojitvi Slovenije in spremembi družbenega reda je cerkev v Sloveniji začela s prodorom na finančno-gospodarskem področju in ustanovljati razne organizacije, kajti »slovenski katolicizem se je že v začetku tranzicije odločil podpreti restavracijo kapitalizma v njegovi najradikalnejši obliki, ker cerkev v tem vidi priložnost za uveljavitev svoje moči,« kot pravi Peter Kovačič Peršin.³³⁸ Leta 1992 je ustanovila Krekovo banko, s katero je želela plemenititi denar župnij, škofij, redovnih skupnosti in drugih. To banko so leta 2002 prodali avstrijski Raiffeisen banki. Leta 1994 je cerkev ustanovila še Krekovo družbo za upravljanje z investicijskimi skladi (DZU), ki je kasneje prešla pod cerkveni Zvon Ena. Cerkev je preko svojih organizacij zbrala za več kot 41 milijard tolarjev certifikacijskega premoženja. Leta 1997 je mariborska škofija ustanovila podjetje Gospodarstvo Rast, d.o.o., ki je leta 2005 postalo večinski lastnik finančnega Zvon Ena Holdinga, ki pa je pristal v stečajju. Sedanji lastniki bankrotiranega Gospodarstva Rast d.o.o. so mariborska nadškofija in škofiji Celje in Murska Sobota. Nadškofija Maribor je lastnica tudi podjetij Slomškova družba, d.o.o. in Skalina d.o.o. ter Zavoda Antona Martina Slomška.

Publicist Peter Kovačič Peršin: »Nadškof Alojzij Šuštar je jasno rekel: Cerkev bo imela toliko moči, kolikor bo imela kapitala. Zato so tudi zahtevali vrnitev vsega premoženja.«³³⁹ Tudi zato se je mariborska nadškofija tako intenzivno podala v gospodarsko-finančno sfero, v sfero, kjer se vrti ogromno kapitala in ustvarjajo veliki dobički. Želela si je prigrabiti čimveč kapitala in s tem moči, s katero bi lahko vplivala na odnose v Sloveniji in si jo podredila. Zvesto je sledila nadškofu Šuštarju – rezultat je znan. Če bi sledila Jezusu in ne Šuštarju, ali bi prišlo do zloma? Koga je potem zastopal nadškof Šuštar: Jezusa ali koga drugega?

³³⁸ Mladina, 19.4.2013.

³³⁹ Sobotna priloga Dela, 2.7.2011.

Nadškofija obvladovala velik del slovenskega gospodarstva

Nadškofija Maribor je bila preko finančnih organizacij Zvon Ena Holding, d.d., Zvon Dva Holding, d.d. in podjetja Gospodarstvo Rast d.o.o. lastnica oziroma solastnica velikega dela gospodarstva v Sloveniji. Deleže je imela v naslednjih firmah: Belinka, Cinkarna, Helios, T-2, RRC računalniške storitve, Terme Olimje, Terme Dobrna, Alpetour, Zavod za varstvo pri delu, Papirnica Goričane, Niko Železniki, Krekova družba za upravljanje investicijskih skladov, Steklarna Rogaška, Abanka Vipa, Tovarna olja Gea, NFD, Finetol, Petrol, NLB, Elektro Celje, TKK Srpenica, Lesnina, Belinka, Infond Holding, Vegrad, Triplus, Krekova zavarovalnica, Delo Prodaja, Krka, Iskra Avtoelektrika, Telekom Slovenije, Žito, Sava, Etol, Salus, Gorenje, Mercator, Mladinska knjiga Založba, Cetus Graf, Klet Bistrica, Ljubljanske mlekarne, Papigor, Beti Metlika, Hoteli Bernardin ... »... kajti ugotovili smo, da je šlo za neverjeten mrežni preplet podjetij parkirišč, odvisnih družb in kopice povezanih podjetij. Vključeni so bili Sava, NFD in Zvona, kot finančni holdingi, in družbe Helios, Cinkarna Celje, Mladinska knjiga in druge,« je dejal Marko Kryžanowski, ki je leta 2009 pregledal poslovanje obeh Zvonov.³⁴⁰ Cerkveno mreženje Slovenije!

Cerkev pa je bila aktivna tudi v tujini. Na Hrvaškem in v Bosni je imela deleže v firmah Sole Orto, Akord in Bosinvest. Zvon Ena Holding je na Nizozemskem ustanovil podjetje Zvon B.V., da bi se izognil plačevanju davkov v Sloveniji.³⁴¹ Nizozemski predpisi so namreč bolj ugodni kot slovenski, saj ne poznajo davka pri prenosu kapitalskih dobičkov. Tudi Argentina je bila na cerkvenem finančnem zemljevidu, saj je Zvon Ena Holding kupil tam preko nekega uslužbenca mariborske nadškofije družbi Sadowa in Elevadores. Družba Sadowa je bila ena največjih tovarn za predelavo mesa in je na dan predelala več kot 1.000 glav živine. Ali niso živali od Boga ustvarjena bitja, vsaj tako piše v cerkvenem katekizmu? Kljub temu pa je cerkev kupila tovarno za predelavo mesa – kupila je torej tovarno za predelavo Božjih stvaritev. Živo bitje se predela v klobase, zrezke, šunko ... Ali ni Bog rekel Ne ubijaj? Kako lahko potem cerkev kupuje podjetja za predelavo

³⁴⁰ Delo, 12.8.2013.

³⁴¹ Radar, december 2006.

živih bitij v meso in njegove izdelke?! V čigavem imenu počne to? Jezusovem, satanovem ...?

Po oceni časnika *Dobro jutro* je katoliška cerkev v Sloveniji v letu 2007 gospodarila z bogastvom v vrednosti okoli milijarde evrov.³⁴²

Cerkveni nakup družbe Zvon Ena Holding

Novinar Borut Mekina o nakupu omenjenega holdinga, ki ga je kupilo cerkveno podjetje Gospodarstvo Rast d.o.o.: »Kupili so ga pod tržno ceno, s čimer so po vsej verjetnosti oškodovali manjše delničarje, večinoma vernike, od katerih je RKC zbirala certifikate. Gre za klasični konec certifikatne privatizacije, po katerem upravljavec s pomočjo notranjih informacij prevzame upravljano premoženje. Zvon Ena Holding je namreč nastal po preoblikovanju PID-a, katerega je upravljala Krekova družba za upravljanje.«³⁴³

Novinar Borut Mekina je v bistvu potrdil to, kar je že dolgo znano. Katoliška cerkev že ves čas škoduje družbi in ljudem na takšen ali drugačni način. Ves čas jih zavaja s svojim naukom, za katerega trdi, da je Kristusov nauk, ves čas trdi, da je Kristusova cerkev, kar vse z resnico nima nobene zveze. Vsakdo, ki si pogleda nauk in življenje Jezusa iz Nazareta, lahko vidi, da cerkev nima ničesar skupnega s Kristusom. Ljudem ne priznava svobode vesti, nekatolikom ne priznava pravice do obstoja, ne priznava pravnega reda neke države, če je v nasprotju z njenimi evangeliji, podpira smrtno kazen ... Katoliška cerkev pa ni finančno oškodovala ljudi samo pri nakupu tega holdinga, še bolj jih je ob njegovem propadu, pa tudi ob propadu še drugega cerkvenega holdinga – svoje deleže je namreč izgubilo več kot 60.000 malih delničarjev. Sicer pa zgodovina govori sama zase.

Duhovnik Stres: najbolj sekulizirana dejavnost je ekonomija

Nadškof dr. Anton Stres leta 2009: »Najbolj sekulizirana dejavnost ni znanost, pač pa ekonomija. Ekonomija narekuje tudi vrednote.« In še: »Finančna kriza je vse zaustavila. Meni se zdi najbolj skrb vzbujajoče, da je naša borza že toliko mesecev mrtva, svetovne pa niso. V Sloveniji se nič ne prodaja, nič ne kupuje, vse

³⁴² *Dobro jutro*, 14.7.2007.

³⁴³ *Mladina*, 18.1.2008.

stoji. To gospodarsko mrtvilo je zame najresnejši problem.«³⁴⁴

Ali dr. Stres podpira sekularizacijo, saj ga najbolj skrbi, ker je slovenska borza mrtva. Ker je borza del ekonomije, ta pa je po njegovem najbolj sekularizirana dejavnost, ali ne podpira Stres sekularizacije? Ali ne podpira nekaj, kar je proti njegovemu bogu? Govoriti proti sekularizaciji, kar sicer dela cerkev, po drugi strani pa jo na prefinjen način podpirati – lastnost koga je to? Boga ali njegovega nasprotnika?

Jasno je, zakaj je dr. Stresa skrbela borza! Če je borza mrtva in prodaje ni, vrednost cerkvenih delnic stagnira in to slabo vpliva na cerkvene firme, posebej iz sfere mariborske nadškofije. Ob koncu leta 2009, ko je dr. Stres govoril o ekonomiji kot najbolj sekularizirani dejavnosti, so se že začele težave mariborske nadškofije in njene gospodarske sfere, kjer je bil dolgo eden najodgovornejših. Če bi bila borza bolj aktivna, bi se lahko vrednost cerkvenih delnic zvišala in s tem izkupički od prodaje, kar bi bilo zelo pomembno za omenjeno nadškofijo in duhovnika Stresa. Za skrbjo dr. Stresa torej tiči navaden interes po denarju.

»Kot sem rekel, ga ni škofa, ki bi res bil ekonomski strokovnjak, da bi razumel vse to, kar se dogaja v slovenskem gospodarskem prostoru v svetu delnic in kreditov,« je v nekem intervjuju rekel novomeški škof Glavan in po odstopu dr. Stresa apostolski administrator ljubljanske nadškofije.³⁴⁵ Ali uvodni citat takratnega ljubljanskega nadškofa ne kaže na Stresovo poznavanje ekonomije?

Bistvo ekonomije je denar! Denar je cerkve vladar in njen bog. Ker katoliška cerkev tako ali drugače podpira ekonomijo in kapitalizem, je jasno, da podpira tudi sekularnost. Kaj že pomeni sekularnost?

Nadškofa pri napačnem finančnem ministru

Po pisanju Delove novinarka Anuške Delić sta se v sredini leta 2011 ljubljanski in mariborski nadškof zglasila pri finančnem ministru, mariborski pa še pri predsedniku vlade. Mariborski nadškof je predsednika vlade seznanil z resnostjo položaja svoje nadškofije, ki ji grozi stečaj Zvon Ena Holdinga in Gospodarstva Rast. To pa bi imelo za posledico ukinitvev nadškofije, kar bi bil

³⁴⁴ Priloga Dnevnika Objektiv, 24.12.2009.

³⁴⁵ <http://www.delo.si/novice/slovenija/skof-glavan-ali-naj-gremo-prodajat-barocne-oltarje.html> (14.8.2013).